

דקין וקוצצין מהן פתילים לארף הטס, לעשות אותן פתילים מערבין עם כל מין ומין בחשן ואפוד, שנאמר בהן "זהב", חוט אחד של זהב עם ששה חוטין של תכלת, וכן עם כל מין ומין, שכל המינים חוטין כפול ששה, והזהב חוט שביעי עם כל אחד ואחד.

ד פתפן עבדו לה מזלפפן על תרין סטרוהי יתלפף:

ה והמין תקונה די עלוהי מנה הוא פעובדוהי דהבא תכלא וארגונא וצבע זהורי ובוץ שזיר קמא די פקיד יי ית משה:

ו ועבדו ית אבני בורלא משקען מרמץן דדקב גליפן כתב מפרש על שמקן בני ישראל:

ז ושווי יתהון על כתפא דאפודא אבני דוקרנא לבני ישראל קמא די פקיד יי ית משה:

ח ועבד ית חושנא עובד אמן פעובדו אפודא דהבא תכלא וארגונא וצבע זהורי ובוץ שזיר:

ט מרבע הנה עיף עבדו ית חושנא ורמא ארבה ורמא פתיה עיף:

י ואשלימו בה ארבעא סדרי אבן טבא סדרא קדמאה סמקן יקון וברקן סדרא קד:

יא וסדרא תנגנא אזמרגדין שכזי וסבהלום:

יב וסדרא תלימאה קנגרי טרקנא ועין עגלא:

יג וסדרא רביעאה פרום קמא ובורלא ופנתרי משקען מרמץן דדקב באשלמותהון:

(ד) כתפת עשוֹלו חֲבַרְת עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו חֲבַר:

(ה) וְחֹשֶׁב אֶפְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא כְּמַעֲשֵׂהוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר פֶּאֶשֶׁר צוּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

(ו) וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אֲבְנֵי הַשֹּׁהַם מִסַּבַּת מִשְׁבַּצַּת זָהָב מִפְתַּחַת פְּתוּחֵי חוֹתָם עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(ז) וַיִּשֶׂם אֹתָם עַל כְּתֹפֶת הָאֶפֶד אֲבְנֵי זָכָרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל פֶּאֶשֶׁר צוּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

(ח) וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב כְּמַעֲשֵׂה אֶפֶד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר:

(ט) רְבֹעַ הָיָה כְּפּוֹל עָשׂוּ אֶת־הַחֹשֶׁן זֹרֵת אֲרָפֹ וְזֹרֵת רַחְבּוֹ כְּפּוֹל:

(י) וַיְמַלְאוּ־בּוֹ אַרְבַּעַת טוּרֵי אֲבָן טוּר אֶדָם פֶּטְדָה וּבִרְקַת הַטּוּר הָאֶחָד:

(יא) וְהַטּוּר הַשְּׁנַי נִפְּךְ סָפִיר וַיְהִלֵּם:

(יב) וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לְשֵׁם שָׁבוּ וְאַחֲלָמָה:

(יג) וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תְּרִשִׁישׁ שֶׁהֵם וַיִּשְׁפֶּה מוֹסַבַּת מִשְׁבַּצַּת זָהָב בְּמִלְאָתָם:

כל אחד מהם) כפול ששה, והזהב הוא חוט שביעי השזור עם כל אחד ואחד מן המינים, וכששזור את כל המינים יחד נמצא חוט כפול כ"ח [ארבעה מינים שכל אחד מהם שזור שבעה חוטים, ששה ממינו ואחד זהב] [ראה רש"י לעיל כה, ו]: תורה ד

עם כל מין ומין - חוטי תכלת וארגמן ותולעת שני ושש, שהיו בחשן ואפוד, שנאמר בהן שיהיו עשויים גם מזהב, וכיצד היה מעשה החוטים? היו שזורים חוט אחד של זהב עם ששה חוטין של תכלת, וכן שזרו חוט של זהב עם כל מין ומין, שכל המינים חוטין של

מאחר שנהב הוא מין מתכת [בשונה משאר המינים שהם מיני צמר ופשתן], לכן כדי לעשות ממנו חוטים לאריגה, היו מרדדים הטסין דקין, וקוצצין מהן פתילים לארף הטס - את הרקועים היו גוזרים לרצועות דקות כחוטים, כדי לעשות אותן פתילים של זהב המעורבין